

«МИ — ШЕВЧЕНКОВІ ОНУКИ!»

Словами Тараса Шевченка розпочала поетичну свічку «Ми — Шевченкові онуки!» у 4 (8)-Б класі Великоомелянського НВК «школа-гімназія» класний керівник **Галина Козак**. На питання: «Що для вас «Кобзар»?» учні відповіли: «Кобзар» Т. Шевченка — це біблія українського народу, це книга, якій судилося стати безсмертною» (**Анна Антонюк**), «У цій книзі переплелися доля селянки-кріпачки з долею всієї неньки-України» (**Анна Бородавка**), «Це — боротьба народу за щастя і волю» (**Павло Сльоза**), «Автор зібрав у ній кожен сльозинку, найменший стогін болю кріпака, духовну велич і красу народу» (**Ольга Козачук**). На столі - вишитий рушник, «Кобзар», запалена свічка, розвішані

ілюстрації творів Шевченка, епізодів із його життя. Учителька розповідає про нелегке дитинство маленького Тараса, про науку в дядка, смерть матері, а незабаром і батька. У ранньому віці хлопчик залишився сиротою. Про це і згадується у поезії «Мені тринадцятий минало...», який декламує учень **Назар Андріюк**.

Про нелегку долю наймита-козачка розповідає класний керівник. Учні декламують по черзі твори Кобзаря. «Минають дні, минають ночі» — **Тарас Мовчун**, «Мені однаково» — **Сльоза Павло**, «Якби ви знали, паничі» — **Анатолій Бойко**, «Заповіт» — **Анна Бородавка**, «І виріс я на чужині...» — **Людмила Кравченя**, «Лічу в неволі дні і ночі» — **Ольга Козачук**. І дорослі, й діти шанують геніального українсь-

кого поета, художника, борця за волю народу і завжди пам'ятатимуть його заповіді. Учні переконалися, що вже для багатьох поколінь українців — і не тільки українців — Тарас Григорович Шевченко значить так багато, що сама собою створюється ілюзія, ніби ми все про нього знаємо, все в ньому розуміємо, і він завжди з нами, у нас. Та це лише ілюзія. Шевченко, як явище велике й вічне, — невичерпний і нескінченний. «Ми на вічнім шляху до Шевченка, — звернулася до вихованців **Галина Козак**, — тож нехай «Заповіт» Великого Кобзаря стане заповітом для нас — зберегти мову народу, його звичаї, його пісні й пронести все через віки. Нехай вогонь його душі запалить у наших серцях іскру Віри, Надії і Любові до рідної землі, до свого народу».

Галина СІВИЦЬКА,
заступник директора з
виховної роботи
Великоомелянського
НВК «школа-гімназія»

Сівицька Г.Д.

Ми — Шевченкові онуки /Галина Сівицька // Слово і час .- 2014 .-
№ 8, /28 лютого/ .- с.6.

Словами Тараса Шевченка розпочалася поетичну свічку «Ми — Шевченкові онуки!» у 4(8)-Б класі Великоомелянського НВК «школа-гімназія» класний керівник **Галина Козак**.